

F. t. Forældreansvarslov

Efter den gældende lovs § 30 a, stk. 1, kan samværsspørgsmål også inddrages i sager efter den gældende lovs § 12, der anlægges af en ugift far, men ikke i sager efter den gældende lovs § 13 om ændring af aftaler og afgørelser. Baggrunden herfor er, at det ikke bør være muligt at få en dom om et samværsspørgsmål, når der er eneforældremyndighed, etableret ved aftale eller dom, idet der i disse tilfælde må forventes allerede at være taget stilling til samværsspørgsmålet. Afgrænsningen er således identisk med den type sager, hvor der ikke automatisk af retten gives fri proces, men hvor ansøgning herom skal indgives til Civilstyrelsen, der udover at tage stilling til om de økonomiske betingelser er opfyldt, skal vurdere ansøgerens udsigt til at få medhold, jf. den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 327, nr. 1. Da den gældende lovs §§ 12 og 13 nu foreslås erstattet af lovforslagets § 14, er det nødvendigt at ændre stk. 2, for at bevare den gældende retstilstand. Det foreslås derfor i et nyt 2. pkt., at retten i førstegangstilfælde kan anmodes om en samværsafgørelse under en sag efter lovforslagets § 14, hvis den er indbragt for retten af en ugift far, som i kraft af lovforslagets § 7, stk. 3, aldrig har haft del i forældremyndigheden, og som ikke tidligere har fået en retsafgørelse om forældremyndighedsspørgsmålet.

Domstolens endelige afgørelser om samvær og anden kontakt kan senere ændres af statsforvaltningerne efter de almindelige regler om ændring af afgørelser om samvær og anden kontakt.

Til § 38

Bestemmelsen erstatter § 17, stk. 2, om det skærpede ændringskriterium.

Efter den gældende § 17, stk. 2, er kriteriet for, hvornår der kan ske ændring af en eksisterende samværsaftale eller -afgørelse, skærpet, sådan at ændring som udgangspunkt alene kan ske, hvis der er tale om væsentligt forandrede forhold. Ændringen tager udgangspunkt i, at statsforvaltningen normalt kun skal tage stilling til spørgsmål, der har betydning for de overordnede rammer omkring samværet. Hermed tænkes navnlig på spørgsmål, som har betydning for, om samværet overordnet set kan gennemføres. Spørgsmål af mere detailpræget karakter må parterne henvises til at løse indbyrdes, eventuelt gennem børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling. Dette kan medvirke til at mindske forældrenes interesse i hyppige henvendelser til statsforvaltningen for at få samværet ændret. Herved dæmmes op for ”evigt verserende” sager, der i nogle tilfælde skaber lange perioder med uro og er med til at belaste samarbejds-klimaet mellem forældrene.

Efter det skærpede ændringskriterium kan statsforvaltningen afvise at behandle en anmodning om ændring af aftalt eller fastsat samvær, medmindre den, der anmoder om ændringen, påviser, at der foreligger væsentlig forandrede forhold, eller at ændringen er bedst for barnet. Ved ændring forstås enhver ændring af det løbende samvær og justering af eller fravigelse fra det gældende samvær. Dette omfatter også ændring af enkeltstående samvær (”ad hoc ændring”).

Når statsforvaltningen afviser at behandle en anmodning, skal statsforvaltningen i stedet gøre en indsats for at bibringe forældrene en forståelse for vigtigheden af, at de af hensyn til barnets velfærd og trivsel selv påtager sig ansvaret for at løse samværsspørgsmålene. Lykkedes dette ikke, skal forældrene tilbydes børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling.

Det foreslås, at det skærpede ændringskriterium videreføres. Bestemmelsen er dog omformuleret væsentligt, idet det nu fremgår direkte af bestemmelsens ordlyd, at det er muligt helt at afvise at behandle en anmodning om ændring af samvær, hvis forholdene ikke har ændret sig væsentligt.

Endvidere præciseres det gennem lovforslagets § 4, at også afgørelser om afvisning af at behandle en anmodning om ændring af samvær skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet.

Statsforvaltningen vil efter bestemmelsen normalt kunne afvise at behandle følgende sagstyper: Sager om forhold, der ikke har betydning for samværets overordnede gennemførelse, enkeltstående ændring af samvær, placering af ferisamvær, sager, hvor forholdene ikke er væsentlig forandrede, sager, der falder uden for samværsbegrebet, samt henvendelser, der vedrører barnets almindelige opdragelse mv., f.eks. vedrørende barnets tøj, mad og medieforbrug.

Som eksempler på ovenstående kan nævnes sager om bortfald/flytning af samvær, f.eks. for at barnet kan deltage i en af forældrenes bryllup, bedsteforældrenes guldbryllup eller sted- eller halvsøskendes barne-dåb, fødselsdag eller confirmation, samt sager om ændring af afhentnings- eller afleveringssted eller -tidspunkt, medmindre spørgsmålet har betydning for, om samværet overordnet set kan gennemføres.

Særligt vedrørende det skærpede ændringskriterium i sager om erstatningssamvær bemærkes, at der med udgangspunkt i lovforslagets §§ 4 og 19 tilsigtes en opstramning af praksis for fastsættelse af erstatningssamvær i chikanetilfælde. Det er lovforslagets helt klare udgangspunkt, at der i chikanetilfælde fastsættes erstatningssamvær, selv om der er tale om enkeltstående aflysninger. Desuden skal der som ud-